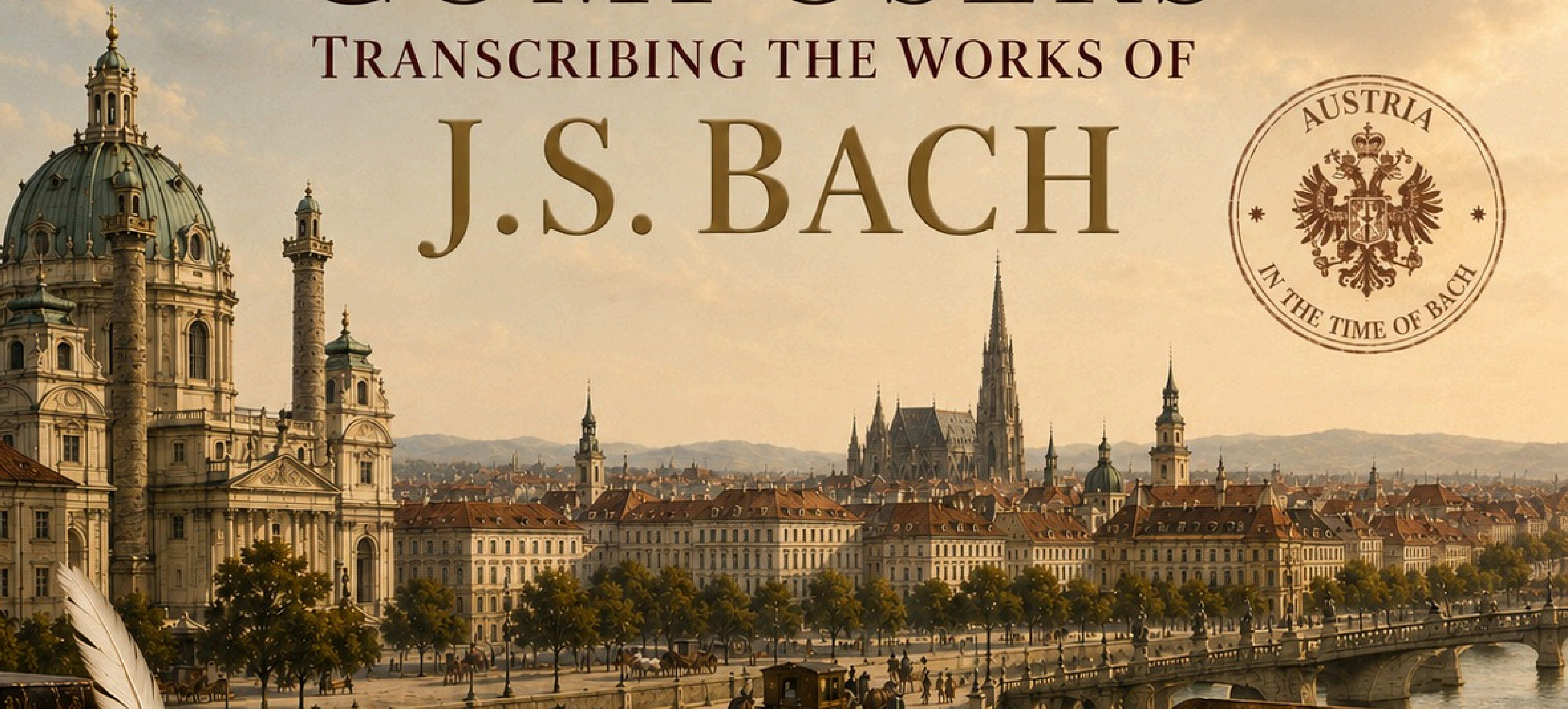

COMPOSERS

TRANSCRIBING THE WORKS OF

J.S. BACH

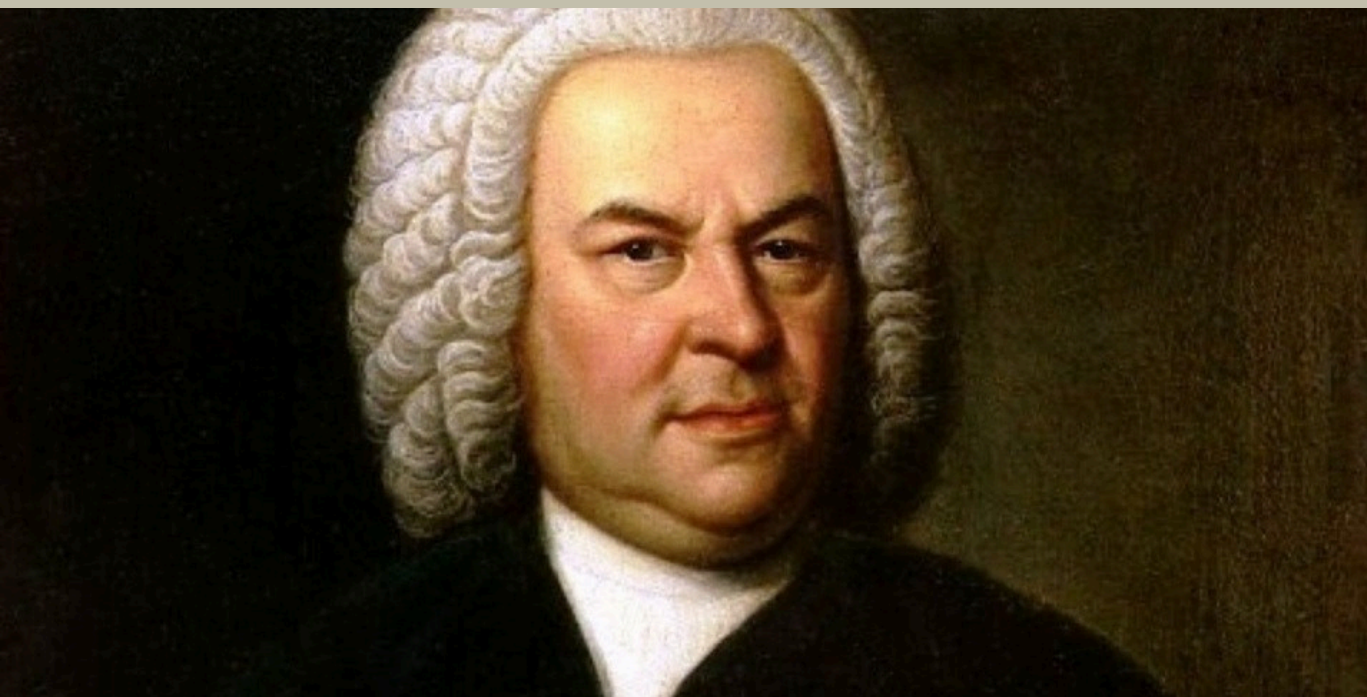
1. Violin Partita No.3 in E major, BWV 1006 (Arr Camille Saint Saens): Gavotte
2. Violin Partita No.1 in B minor, BWV 1002 (Arr Camile Saint Saens): Gavotte
3. Violin Sonata No.2 in A minor, BWV 1003 (Arr Camille Saints Saens): Andante
4. Violin Partita No.3 in E major, BWV 1006 (Arr Camille Saints Saens): Prelude
5. Nun Komm Der Heiden Heiland BWV 659 (Arr Busoni)
6. Ich Ruf Dich, Herr BWV 177 (Arr Busoni)
7. Fantasy and fugue g minor BWV 542 (Arr Franz Liszt): Fantasy
8. Fantasy and fugue g minor BWV 542 (Arr Franz Liszt): Fugue

JOHANN SEBASTIAN BACH

Johann Sebastian Bach va inspirar generacions de compositors no només a través de les seves obres originals, sinó també gràcies a la llarga tradició de la transcripció i l'arranjament. Des del segle XVIII, nombrosos compositors van adaptar la seva música a nous instruments, sales de concert i públics, contribuint a preservar i ampliar la seva influència al llarg de les diferents èpoques musicals. La pràctica de la transcripció ja era habitual en vida de Bach. El mateix Bach va arranjat concerts d'Antonio Vivaldi i d'altres compositors per a teclat, demostrant com una obra podia transformar-se per adaptar-se a diferents contextos interpretatius. Més endavant, altres compositors aplicarien aquest mateix principi a la seva música.

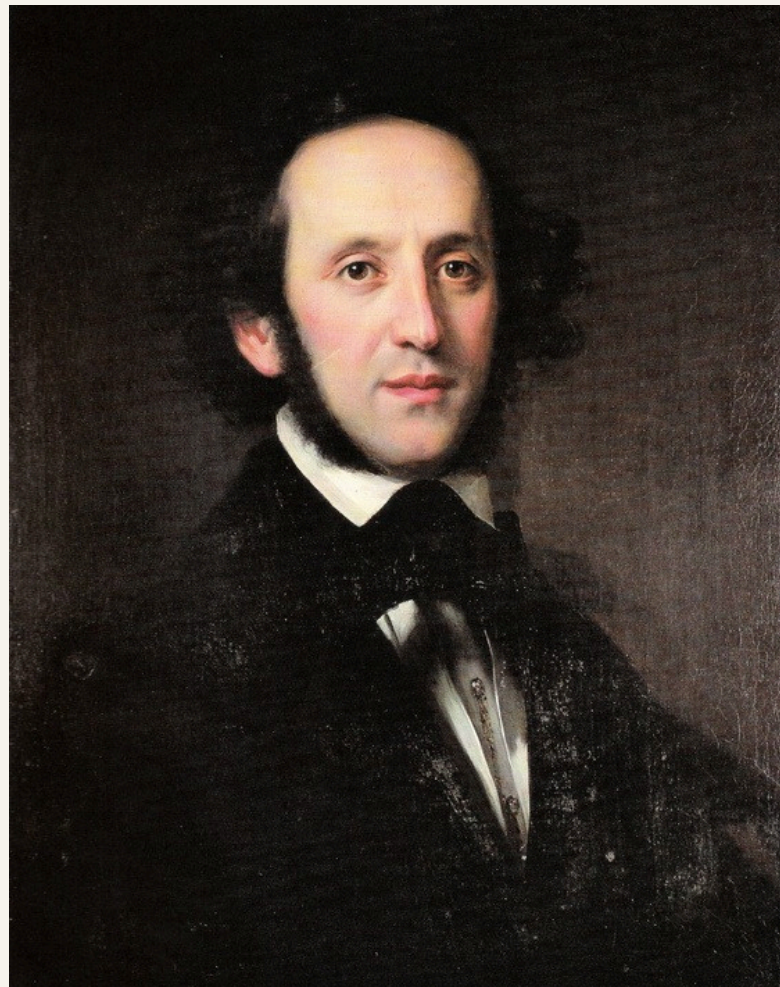

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Va ser un dels primers grans compositors a redescobrir el mestratge contrapuntístic de Bach. Després d'estudiar-ne l'obra a Viena gràcies al cercle del baró van Swieten, Mozart va arranjar diverses fugues d'El clave ben temprat per a conjunt de corda, acostant la música de Bach al públic del Classicisme.

FELIX MENDELSSOHN

Va tenir un paper determinant en la recuperació de Bach durant el segle XIX en dirigir la Passió segons sant Mateu l'any 1829. Aquella interpretació va despertar un renovat interès per la seva música i va inspirar nombrosos compositors romàntics a interpretar-ne i transcriure'n les obres.

FRANZ LISZT

Va crear brillants transcripcions pianístiques de les obres per a orgue de Bach, adaptant-les al piano de concert modern i a l'escenari del recital virtuós. Posteriorment, Ferruccio Busoni va ampliar aquesta tradició amb versions pianístiques d'una gran elaboració i caràcter simfònic, entre les quals destaca la seva cèlebre transcripció de la Chacona de la Partita en re menor..

CAMILLE SAINT-SAËNS

Va transcriure nombrosos moviments
d'obres per a instruments de corda
sola, així com diverses peces
procedents de cantates i oratoris de
Bach.

AL SEGLE XX

Directors i compositors com Leopold Stokowski, Arnold Schoenberg i Ottorino Respighi van realitzar transcripcions orquestrals de la música de Bach.

Les exuberants versions simfòniques de Stokowski, especialment la Toccata i fuga en re menor, van assolir una gran fama internacional i van acostar Bach a un públic modern molt més ampli..

Avui dia, la transcripció de la música de Bach continua essent una tradició viva. Intèrprets d'arreu del món segueixen adaptant les seves obres per a guitarra, conjunts de jazz, acordió, sintetitzador i molts altres instruments.

La vigència d'aquestes versions demostra la extraordinària solidesa estructural i l'atractiu universal de la música de Bach, capaç de transcendir els segles i els estils musical.

MAC McCLURE

És reconegut internacionalment per les seves apassionades interpretacions del repertori espanyol i llatinoamericà. El compositor Xavier Montsalvatge va afirmar: «Mac coneix la meva música millor que jo mateix, i les seves interpretacions d'Albéniz, Granados i Mompou posseeixen una autenticitat profundament sentida». El crític Dan Stevens, de la revista britànica International Record Review, el va descriure com «un comunicador poderós que envolta els oients en el món màgic que crea».

Nascut a Florida (EUA), és llicenciat en Filologia per la Universitat de Carolina del Nord. Va iniciar els seus estudis musicals amb Consuelo Colomer i els va continuar amb Michael Zenge i Phyllis Rappeport. L'any 1984 es va traslladar a Barcelona per estudiar amb Carlota Garriga a la prestigiosa Acadèmia Marshall, fundada el 1901 per Enric Granados. A partir de 1991 va treballar intensament el repertori espanyol i clàssic amb Alicia de Larrocha. La seva extensa discografia, amb més de quaranta enregistraments, està disponible en plataformes digitals com iTunes, Amazon i Spotify. Des del 2010 és professor associat de la Universitat Nacional de Colòmbia.

www.klassic-cat.com

Enregistrat a l'Auditori Pau Casals
d'El Vendrell (Espanya)
el 4 de febrer de 2026

